

MŪSŲ LIETUVA

NR. 15 (1550) — SEMANÁRIO — 1978 M. BALANDIS — ABRIL 20 D. — 3,00 kr.
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 — 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

NELEISKIME NUTILTI LIETUVISKAI DAINAI

Pirmosios imigracijos gretoms retėjant, (antroji pokarinė buvo negausi), jaunajai kartai daugumoje nesidomint lietuviybės ir Lietuvos reikalais, silpnėja ir organizacijų veikimas. Chorai irgi nesudaro išimties.

Buvo laikai kada Brazilijos lietuviai turėjo penkis chorus: keturis S. Pauly ir vieną Rio de Žaneire. Šiuo metu tebėra tik Liet. Kat. Bendruomenės choras, kuris praėjusiais metais šauniai atšventė 40 metų nepertraukto veikimo sukaktį. Jis tebesilaiko veteranų choristų, chorvedžio, valdybos narių nepaisančių nuovargio darbų. Deja, jaunoji karta neužpildo pasitraukusių vietų. Chorui grėsia pavojus sustabdyti veikimą — likviduotis.

Taip atsitikus, lietuvių kultūriniam veikime atsirastų nieku neužpildoma spraga. Įvairūs renginiai, minėjimai, pasiliktų be lietuviškos dainos, bažnyčios — be giesmės, jau nekalbant apie neįkainuojamą dainos meno propagandą nelietuvių visuomenėje.

Viena kultūrinio merdėjimo priežasčių, gal ir pati svarbiausia, yra didelės dalies, organizuotos ir neorganizuotos visuomenės abejingumas. Tai matome iš pustusčių salių koncertų, vaidinimų ar kitų renginių metu.

Kadaise, kai kurie, arčiau ar toliau gyvenantieji, savo nedalyvavimą organizacijose, teisindavosi sakydami, kad kai įsikursime, įsigysime susisiekimo priemones, visur dalyvausime, ir parengimuose ir repeticijose. Įsikūrė. Bet pažadai liko pažadais. Važiuoja į visur: pajūrius, kalnus, pelkes, ir tai šimtus kilometrų. Bet nesuranda valandos laiko, bent vieną kartą per metus Vasario 16-tos minėjimą atvykti. Būtų nepateisinama, kad S. Pauly, kur priskaitoma arti 20 tūkstančių lietuvių, neturėti choro.

LKB-nės choras Japonų šventėj — rugsėjis, 1977 m. Nuotraukoj trūksta F. Girdausko — pianisto, Pr. Satkūno, Juozas Eimantienės ir Vl. Kazokienės.

LIETUVA SAŽINĖS BELAISVIŲ DIENOJ

“Tebūna pasaulis laisvas visiems sąžinės kaliniams”

LONDONAS. — Tik dabar mus pasiekė žinia, kad vieną gruodžio sekmadienį Londono Westminsterio katedroj buvo paminėta Tarptautinė sąžinės belaisvių diena. Katedroje įvyko išskilmingos pamaldos už visus sąžinės ir politinius belaisvius ir kalinius.

Dvi organizacijos, kurių centrai Britanijoje — Pagalba kenčiančiam Bažnyčiai ir Amnesty International — ta proga surengė dvi parodas. Abiejose buvo išskirtinai daug vietos ir dėmesio *Lietuvai, kenčiančiam už religinius įsitikinimus, ir lietuviams*. Parodos vyko dviejose katedros koplyčiose, kurios buvo įrengtos kaip kalėjimo kambariai. Visų parodos lankytojų dėmesį pirmiausia atkreipė tyliai budinti jauna anglė mergina, kuri vaizdavo sąžinės belaisvę Nijolę Sadūnaitę. Ant koplyčios sienos buvo pakabinta didelė Nijolės Sadūnaitės nuotrauka. Parodos lankytojai buvo kviečiami pasirašyti peticiją sovietų komunistų partijos sekretoriui Brežnevui, prašant, kad Nijolei Sadūnaitėi paskirta bausmė būtų panaikinta.

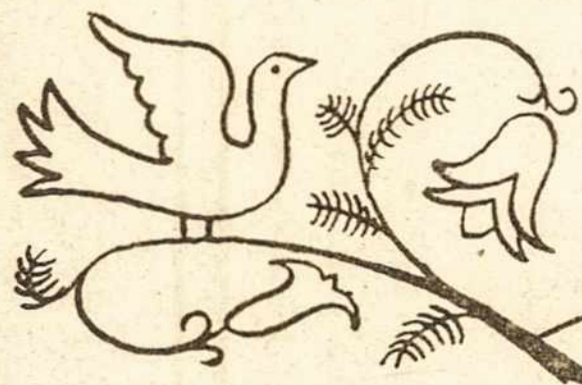
Žmonėms buvo dalinama informacinė medžiaga apie religinę padėtį komunistų valdomose kraštuose. Platinamų leidinių tarpe buvo vyskupo Vincento Brizgio ir Ričardo Krickaus knygos apie tikinčiųjų padėtį sovietų okupuotoje Lietuvoje; vyskupo Juliaus Steponavičiaus laiškas sovietų valdžiai ir kita informacinė medžiaga.

Antroje katedros koplyčioje buvo pastatyta didžiulė spygliuota viela apraizgyta žvakė, simbolizuojanti nelaisvėje kenčiančius tikinčiuosius. Ant sienų, tarp spygliuotų vielų, iškabintos didelės nuotraukos iš įvairių pasaulio kraštų ir išdėstyta kita dokumentinė medžiaga apie sąžinės belaisvius. Čia buvo matoma ir rusės disidentės Aleksiejevos telegrama Amnesty International organizacijai, atkreipiant dėmesį į dviejų Lietuvos vyskupų — Julijono Steponavičiaus ir Vincento Sladkevičiaus — jau daugelį metų besitęsiančią neteisėtą padėtį. Ant koplyčios sienos iškabintas užrašas skelbė didelėmis raidėmis: “Tebūna pasaulis laisvas visiems sąžinės kaliniams!”

1975 m. liepos mėn., kai vyko lietuvių katalikų suvažiavimas Romoje, paskutinę dieną, meninę programą atliko, tautinius šokius šoko ir lietuviškas dainas dainavo, iš Šveicarijos atvykusi tautinių šokių grupė, vadovaujama, rodos, p. Stasiulionienės, vien tik iš šveicarų jaunimo. Reiktų surasti priežastis kodėl mūsų jaunimas nesidomi lietuviška kultūra? Kodėl chorai merdi? Yra labai dėkinga ir aktuali medžiaga panagrinėti organizacijų susirinkimuose ir ieškoti konkrečių priemonių veiklai pagyvinti, neleisti užgęsti lietuviškos dainos židiniams — chorams.

O būtų labai liūdna, kad nustotų skambėti mūsų dainos po šalis plačiausias.

Prel. P. Ragažinskas

BRAZILIJOS
LIETUVIŲ KATALIKŲ BENDRUOMENĖS CHORAS
IŠLEIDŽIA ŠĮ ML NUMERĮ
SAVO VEIKLOS 40-MEČIUI PAMINĖTI.
ML IR LIETUVIŠKOJI VISUOMENĖ
BLKB-NĖS CHORĄ SVEIKINA,
UŽ ILGĄ KULTŪRINĘ VEIKLĄ DĖKOJA
IR LINKI DAR DAUG DARBINGŲ METŲ.

PRANEŠIMAS IŠ ITALIJOS

Labai gausūs spaudos balsai

MONS. KL. RAZMINAS

“Pėdos mirties zonoje”

Urbino vyskupijos žurnalas *La voce dell'Amore* — Meilės Balsas, leidžiamas Tylos Bendrijos Komisijos, šių metų sausio numeryje pateikia ilgesnę ištrauką iš Sibiro tremtinės Elenos Juciūtės knygos “Pėdos mirties zonoje”. Išverstas skyrius “Grįžimas iš Sibiro” jautriai vaizduoja tragišką motinos susitikimą su dukra, kuri jos visai nepažįsta. Italų kalbon išvertė prel. Vincas Mincevičius, kuris rengia “Pėdų mirties zonoje” pilną itališką laidą. Žurnalas “La voce dell'Amore” straipsnį liustruoja dail. V. K. Jonyno sukurtu lietuvių kankinio bareljefo nuotrauka ir skelbia “Lietuvių kankinių poezijos” pasirodymą itališkai. Beveik visas žurnalo numeris yra dedikuotas kardinolo J. Slipij pareiškimam pasaulio vyskupų sinode, Sacharovo tribunole bei laiške JAV prezidentui J. Čarteriui, ginant religijos laisvę ir pagrindines žmogaus teises. Viršelyje, šalia kardinolo Slipij nuotraukos, duodama ir vyskupo Julijono Steponavičiaus fotografija, liudijanti tikėjimo laisvės pažeidimus sovietų okupuotuose kraštuose.

Skundas, girdimas Italijoje

Lietuvos katalikų atsišaukimas į Europos komunistų vadus — Enrico Berlinguer, Santiago Carillo ir George Marchais, reikalaujantis ginti komunistų mindžiojamas pagrindines žmogaus teises Lietuvoje, rado didelio atgarsio Italijos spaudoje. Daugelis didžiųjų Italijos dienraščių ir kitų laikraščių, pasinaudodami užsienio agentūrų pranešimais ir prel. V. Mincevičiaus Romoje italų kalba leidžiamos “ELTA-PRESS” informacijomis, plačiai komentavo susidariusią padėtį ir Europos komunistų aklą paklusnumą Maskvos hegemonijai.

Italų laikraštis “L’Azione”, pasinaudodamas lietuvių savilaidos išleisto naujo “Aušros” numerio mintimis, rašo: “Lietuviai primena Europos komunistam, kad jie praeityje tylomis pritarė sovietų įvykdytai smurtinei Lietuvos okupacijai ir kolonizacijai ir padėjo sovietų propagandai užmaskuoti rusų nusikaltimus. Dabar gi jie neva stengiasi ginti persekiojamųjų teises. Jei jų laikysena būtų nuoširdi, rašo italų laikraštis, jeigu jie iš tikrųjų konkrečiai siektų respektuoti elementariausias žmogaus teises ir tauti-

nį suverenumą, jie turėtų aiškiai ir tvirtai pasisakyti už Lietuvos ir kitų pavergtų tautų teises į laisvę ir nepriklausomybę...”

Žurnalas “Pro Fratibus”, remdamasis prel. V. Mincevičiaus itališkai paruošta “LKB Kronikos” laida, iškelia nuolatinę komunistų partijos ir KGB kišimąsi į vienintelės Lietuvoje kunigų seminarijos veikimą ir naujų kunigų parengimą. “Seminarijam, rašo žurnalas, draudžiama turėti radijo aparatus ar skaityti “samizdat” bei kitus partijos neapčiuotus leidinius. Net kryželį nešioti ant švarko atlapo draudžiama klierikam, kad “nepapiktintų atsitiktinai sutikto sovietinio jaunuolio...”

“Farizėjams nepatiks”

Tautinės krypties dešiniųjų italų dienraštis “Secolo d’Italia” atvirai iškelia komunizmo pavojų žmonijai ir gina pavergtas tautas bei disidentus. Sausio 4 d. laidoje, pirmajame puslapyje, įdėtame straipsnyje “Farizėjams nepatiks” išsamiai nagrinėja Nijolės Sadūnaitės likimą ir lietuvių bei jų draugų pastangas ją išvaduoti. Pasiremdamas “Elta-Press” pateikiama medžiaga, dienraštis pažymi, kad Nijolės Sadūnaitės procesas visame pasaulyje susilaukė didelio atgarsio. Jos išlaisvinimu esą susirūpinęs ir Jungtinių Amerikos Valstybių prezidentas J. Carteris, kurį pasiekė lietuvių ir įvairių moterų organizacijų prašymai su daugiau kaip 20.000 parašų. Esą reikia

tikėtis, kad visos tos pastangos nebus veltui, kad bus grąžinta laisvė Sibiro tremtinei.

Komunistai prieš Kremlių

Įvairūs Italijos laikraščiai, kaip “Gazzeta del Popolo”, Cuneo bei kitų provincijų spauda, ir toliau plačiai tebemini lietuvių demonstraciją Vilniuje. “Gazzeta del Popolo” pažymi, kad protesto demonstracijos buvo žiauriai numalšintos ir užgniaužtos, bet jos aiškiausiai parodė, kaip lietuvių tauta ilgisi laisvės ir nekenčia pavergėjų. Šis protestas buvęs ne vien tik tautinis, bet ir religinio pobūdžio. Jis esąs gyvas visuose tautos sluogniuose, nežiūrint į sovietų pastangas rusinti užimtus kraštus.

Tokią sovietų laikyseną smerkia net maištaujančių Italijos komunistų organas “Linea Proletaria” — Proletarinė Linija, leidžiamas Milane. Šis laikraštis prieš Kalėdas išsamiai aprašė antisovietines demonstracijas Vilniuje. Straipsnis pavadintas: “Lietuvių tauta sukyla prieš naujųjų carų viešpatavimą”. Maištaujantys komunistai ten rašo: “Kremliaus socialfašistinė kritika iki įkyrumo giriasi, kad ji ištikimai taiko Lenino principus tautinės politikos srityje. Faktai tikrumoje rodo, kad naujieji Kremliaus carai žiauriausiai persekioja ir brutališkiausiai išnaudoja visas nerusiškas tautas. Joms atimamos visos politinės teisės bei panaikinama jų ekonominė, kultūrinė, lingvistinė bei tautinė autonomija. Bet Brežnevo tautų pavergimo

ir rusifikacijos banga, kaip rodo paskutiniai įvykiai Lietuvoje, sutinka vis didėjantį pasipriešinimą laisvės išsiilgusiose tautose”. Visų tad demokratų ir antifašistų pareiga esanti solidarai padėti tai tautinei lietuvių kovai prieš Kremliaus vadų šovinizmą — baigia straipsnį maištaujančių italų komunistų laikraštis “Linea Proletaria”.

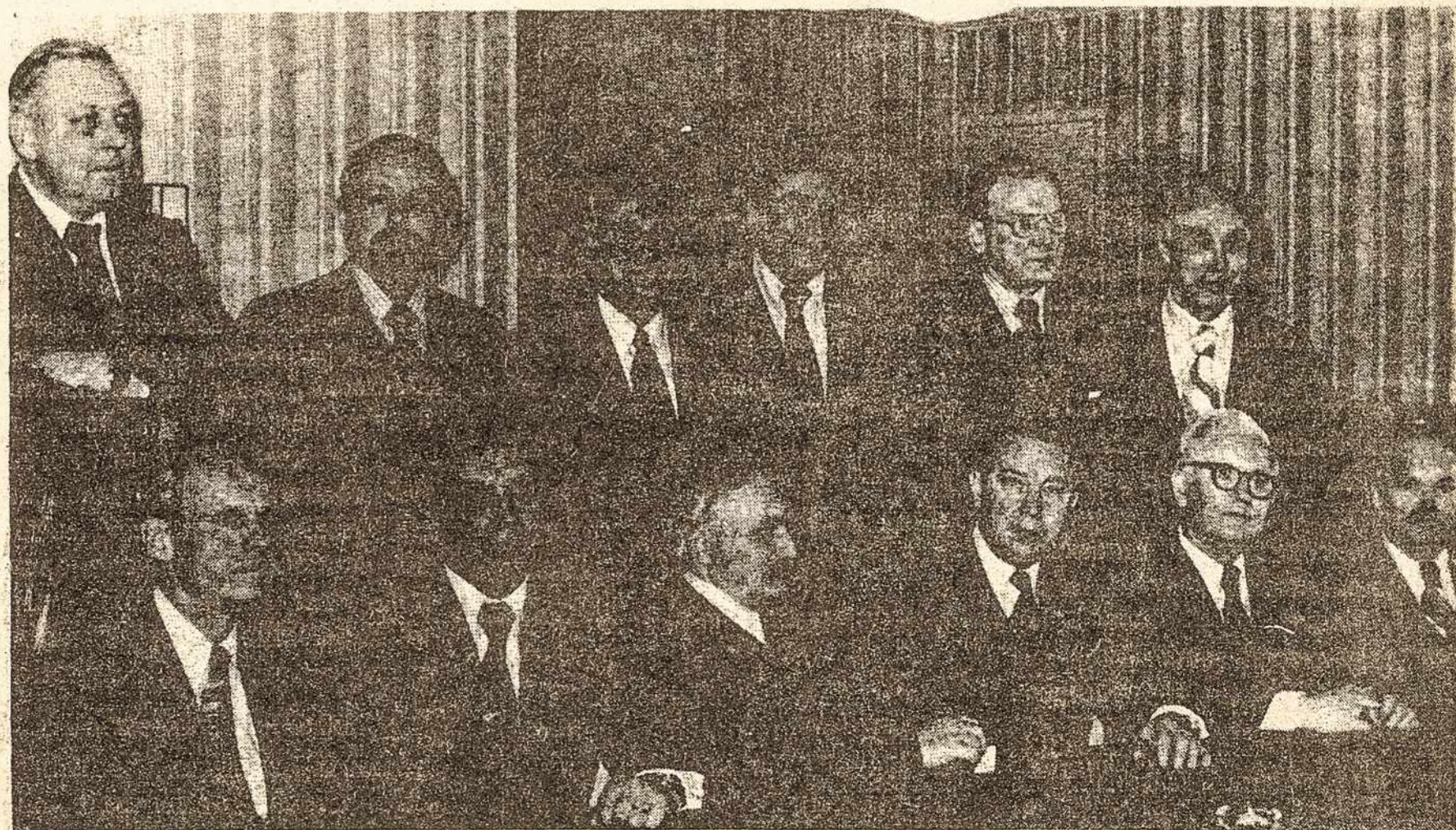
Vyskupai ir poetai

Laikraščio “Segno” — Ženklas korespondentas Sante Cavalleri išsamiai informuoja savo skaitytojus apie sunkią K. Bendrijos padėtį Lietuvoje. Remdamasis Sacharovo tribunole pateiktomis duomenimis, autorius pateikia plačią vyskupo Julijono Steponavičiaus ir vyskupo Vincento Sladkevičiaus tremties apžvalgą ir daugelį kitų religinio persekiojimo faktų. Šis straipsnis ištiesai buvo atspausdintas ir “Corriere Cesenate”, “Il Piccolo”, “Corriere Adriatico” ir kituose provincijos laikraščiuose.

Trieste išeinantis “Il Piccolo” dienraštis sausio 19 d. laidoje ilgu straipsniu pamini Adomo Mickevičiaus kūrybą. Proga tam davė jo “Krymo sonetų” vertimo pasirodymas šiomis dienomis Italijoje. Sonetus išvertė garsiojo italų filosofo ir rašytojo Benedetto Croce dukterė Elena Croce. Objektiviai čia nurodoma lietuviška Mickevičiaus kilmė ir jo gili meilė Lietuvai.

Straipsnyje, parašytame Edvardo Guglielmi, apžvelgiami ir kiti Mickevičiaus veikalai, ypač “Ponas Tadas”, kurio vertimas jau prieš 20 metų pasirodė itališkai, “Konradas Valenrodas” ir kiti veikalai, kurie taip artimai liečia Lietuvą.

Tėviškės Žiburiai

VLIKo ir ALTos pasitarimo dalyviai Niujorke 1978 m. kovo 19 d. Iš kairės pirmoje eilėje: J. Valaitis, L. Kriaučeliūnas, dr. B. Nemickas, dr. K. Bobelis, T. Blinstrubas, dr. V. Šimaitis; antroje eilėje: A. Sabalis, A. Kasulaitis, dr. K. Šidlauskas, A. Vedeckas, B. Bieliukas, J. Pažemėnas
Nuotr. L. Tamošaičio

Lietuvos šventė Paryžiuje

Vasario 26, sekmadienį, lietuvių kolonija Paryžiuje atšventė Lietuvos nepriklausomybės 60-ą paskelbimo sukaktį.

Minėjimas prasidėjo Mišionis, kurias laikė kun. J. Petrusius kartu su prancūzų kunigu. Pastarasis pasakė pamokslą, kuriame šiltai pagyrė lietuvius už savo tautiškumo išlaikymą.

Po Mišių įvyko minėjimas sėselių namuose. Kun. J. Petrusius pasveikino atvykusius į minėjimą ne tik Paryžiaus lietuvius, bet ir tautiečius iš visų Prancūzijos kampų, taipgi kele tą svečių prancūzų.

Baronas G. Tournelle kalbėjo apie Belgrado konferenciją, pabrėždamas, kad R. Europos tautoms reikia nuolat kelti savo bylą.

Georges Matoré, Sorbonnos un-to profesorius ir rašytojas, praleidęs kurį laiką kalėjime okupuotoj Lietuvoj karo metu, kalbėjo apie lietuvių tautos padėtį. Jisai sakė, kad pasaulis ne labai rūpinasi okupuotų tautų reikalais ir kad kiekvienas turi

daryti tai, ką gali, Lietuvos išlaisvinimui.

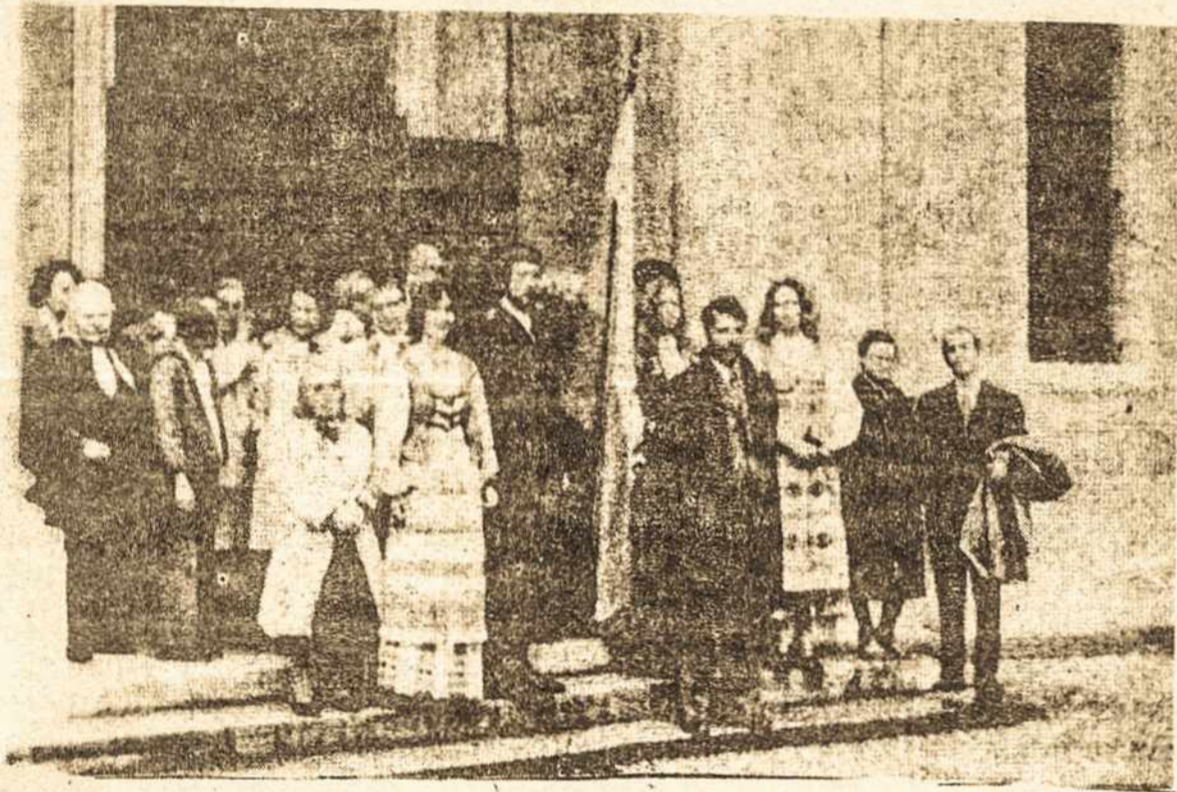
Antanas Šileika, kanadietis, studijuojas Paryžiuje, kalbėjo apie lietuviško jaunimo veiklą laisvajame pasaulyje.

Meninėje dalyje Jolanda Vačaitytė ir Snaigė Valiūnaitė padeklamavo lietuviškos poezijos, o Karolina Masiulytė — O. Mišaišaus kūrybos prancūzų kalba. Sol. Ričardas Daunoras, prieš porą metų palikęs okup. Lietuvą ir koncertavęs Š. Amerikoje, dainavo įvairias lietuviškas dainas. Jam akompanavo Algis Draugelis iš Los Angeles, muzikos studentas Paryžiuje. Algis taip pat paskambino Čiurlionio nokturnus. Publika ypatingai šiltai juos sutiko ir neleido užbaigti be "encore".

Minėjimas baigėsi vaišėmis.

Minėjimas buvo įvairus. Jo programoje dalyvavo Paryžiaus lietuviai, prancūzai ir studentai, atvykę studijuoti iš kitų kraštų.

A. Š.

Prancūzijos lietuviai Vasario 16 šventėje Paryžiuje: dalyviai po pamaldų su Lietuvos vėliava, kurią laiko Antanas Šileika.

VĖL PORA LIETUVIŲ SULAUKĖ LAISVĖS

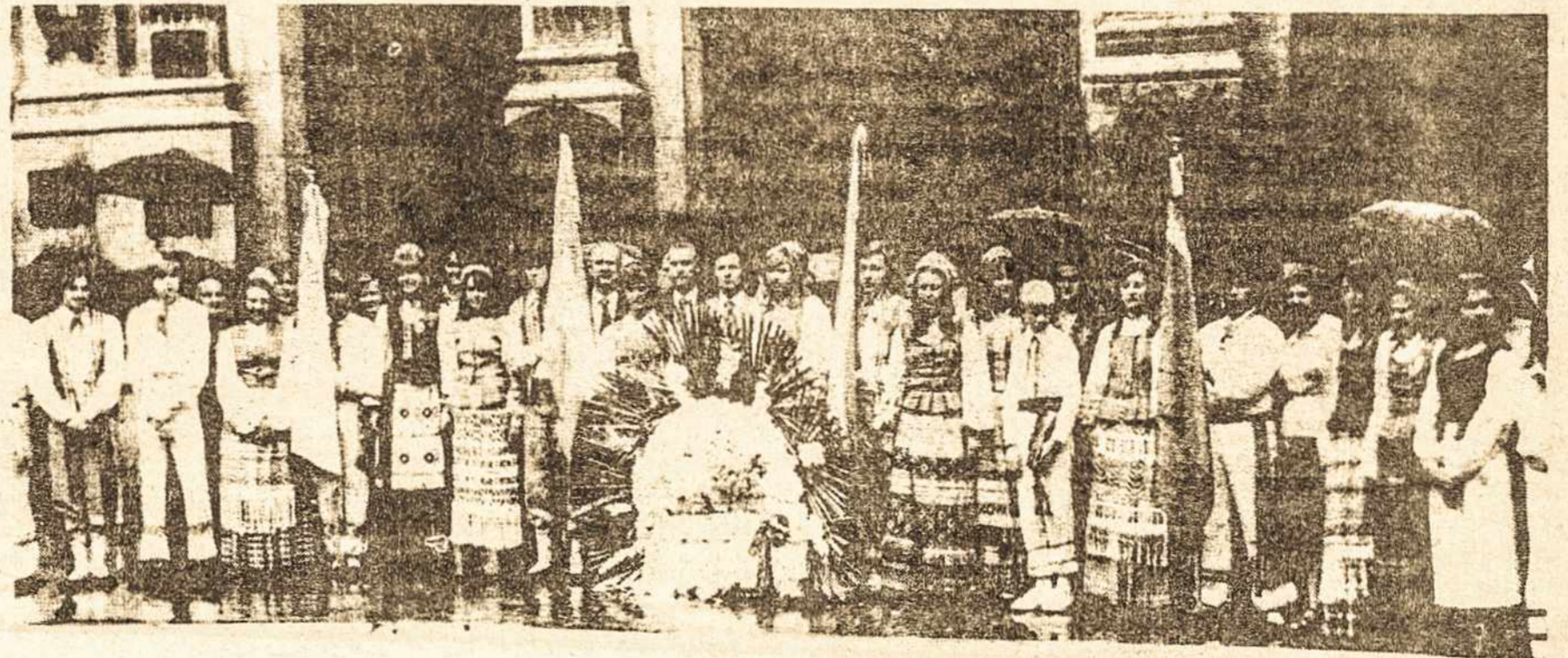
Amnesty International pastangomis išleista iš kalėjimų sąžinės kalinių — medicinos darbuotojų, kalintų 25-iose valstybėse. Sovietų Sąjunga išleido vienuolika, tarp jų du lietuvius studentus: Arvydą Čechanavičių ir Šarūną Žukauską.

Arvydas Čechanavičius gimęs 1949 Kaune. 1973 jo bute buvo padaryta krata ir rastos magnetofono juostelės su Amerikos Balso, Vatikano radijo ir kt. įrašais. Apkaltintas už "privačią praktiką nebaigus Medicinos Instituto" ir už "antitarybinę agitaciją bei propagandą". Teismo sprendimu patalpintas į psichiatrinę ligoninę.

Šarūnas Žukauskas, gimęs 1950, ketvirto kurso medicinos

studentas, buvo nuteistas šešeriems metams į griežto režimo Solikamsk, Permės srities, stovyklą. Kartu su kitais kaliniams pasirašė pareiškimą dėl politinių teisių. (Elta)

vainiko padėjimas prie gen. Belgrano paminklo Santo Domingo bazilikos priekyje, minint Vasario 16 Buenos Aires mieste.

Persekiojami tautiečiai

Vienas labiausiai persekiojamų žmonių pavergtoje Lietuvoje yra Balys Gajauskas. Jis iškalėjo Sibire ir kitur 26-rius metus. Grįžęs į Lietuvą, bandė vėl įsikurti, bet susidūrė su dideliais sunkumais. Jo persekiotojai — KGB pareigūnai nedavė jam ramybės ir pagaliau ant rą kartą jį suėmė 1977 m. balandžio 21 d. Jis buvo tardomas ir laikomas Vilniaus saugumo komiteto izoliatoriuje (rūsyje). 1977 m. pabaigoje jis tebebuvo tame pačiame Vilniaus kalėjime.

Antrąjį sūnaus Balio Gajausko suėmimą labai pergyveno senutė jo motina. Suėmimo metu, darant krata, gavo širdies priepuolį ir buvo išvežta ligoninėn. Po kelių dienų grįžusi iš ligoninės, ji sūnaus nebematė — buvo išvežtas kalėjiman. Jo suėmimo dokumente pažymėta, jog suimtas už "antitarybinę veiklą".

Dissidente condenado na Lituânia

MOSCOU — Um tribunal da Lituânia condenou a dez anos de prisão num campo de trabalhos forçados a Balys Gayuskas, de 50 anos, por crime de colaboração com a campanha para angariar e distribuir fundos em auxílio dos dissidentes soviéticos presas, o chamado "Fundó Solzhenitsyn". A condenação por "atividades anti-soviéticas" ocorreu em Vilnius capital da Lituânia. Gayuskas foi preso dia 22 de abril do ano passado quando ajudava um dissidente moscovita, Alexander Ginzburg, na distribuição da verba de 1,7 milhão de dólares estabelecida pelo escritor exilado para assistência aos detidos e seus familiares. Gayuskas já tinha cumprido sentença de 25 anos de prisão por participar de atividades nacionalistas lituanas.

O ESTADO DE S. PAULO

DOMINGO — 16 DE ABRIL DE 1978

Australija

AUSTRALIJOS DIENA Melburne sausio 26 buvo paminėta šio žemyno kolonizacijos 190 metų sukaktis. Praskrendant karo aviacijos lėktuvams, Rotušės aikštėje karo laivyno jūrininkai iškėlė 28 valstybių vėliavas. Tarp jų pirmą kartą Australijos istorijoje plevėsavo ir Lietuvos trispalvė. Minėjimo iškilmėse Melburno rotušėje dalyvavo Australijos premjeras M. Fraser, Britanijos atstovas D. Tebitt, Viktorijos gubernatorius H. Winneke bei kiti žymūs svečiai. Juos sutiko 42-ųjų skaučių garbės sargyba, kurios pusę sudarė lietuvaitės skautės, apsirengusios savo uniforma. Mūsų trispalvės iškėlimu ir skaučių dalyvavimu pasirūpino Balys Sandūnavičius, priklausęs šios iškilmės rengėjų komitetui.

Italija

STASYS LOZORAITIS, Lietuvos diplomacijos šefas, 60-tosios Vasario 16 proga paskelbė tradicinį sveikinimą lietuviams sovietų pavergtoje tėvynėje ir užsienyje. Priminęs, kad JAV ir kitos valstybės nepripa-

žįsta priverstinio Lietuvos įjungimo į Sovietų Sąjungą, S. Lozoraitis pabrėžė: "Ši tarptautinė laikysena yra mums dar vienas akstinas pasitikėti ateitimi. Tačiau svarbiausias nepriklausomybės atstatymo laidas yra pati mūsų tauta, jos laisvės troškimas, prisirišimas prie savo kalbos, kultūros, istorijos, jos ištikimybė tikėjimui ir bendriems civilizotos žmonijos idealams..."

Britanija

NOTTINGHAMO UKRAINIEČIAI sausio 21 d. paminėjo Ukrainos paskelbimo nepriklausoma valstybe šešiasdešimtmetį. Lietuviams šiame minėjime atstovavo D. Britanijos Lietuvių Sąjungos vietinio skyriaus pirm. K. Bivainis. Kalbėjo trys parlamento atstovai iš Nottinghamo ir jo apylinkių — W. Whlock, J. Dunnet ir M. English. Jie pranašavo, kad nepriklausomybę atgaus ne tik Ukraina, bet ir kitos Sovietų Sąjungos pavergtos tautos.

IR GYVENIMAS

ŠEIMA—MAŽOJI TĒVYNĒ

Tvirtas balsas, ryškus veidas, gražiai užriesti ūsiukai, nuoširdus svetingumas ir pavyzdingas pamaldumas, linksmas būdas ir vaizdingi pasakojimai apie praeituosius laikus, karo tarnybą, Sibirą, Kiniją, didįjį karą ir visokius nuotykius, tai būdingas tėvo Simano KUZMICKIO atvaizdas.

Šis plieninio atsparumo dzūkas gimė Navickų kaime, Alytaus apskrity, 15 lapkričio 1890 m. lietuvių tauta tuomet dejavo po caro Nikolajaus II valdžia. Simukas pramoko kiek rašyti ir skaityti ir, kai pasiekė kareivio amžių, buvo paimtas į rusų kariuomenę. Nors tada jau neberekėjo kaip kadaise išbūti 25 metus tarnyboje, bet Simas neturėjo laimės: vos keturi mėnesiai prieš tarnybos pabaigą, kilo pasaulinis karas ir jo iš kariuomenės nepaleido. Iš Sibiro ir Kinijos, kur buvo konsulo apsaugos daliny, buvo nublokštas iki Baikalo, paskui kariavo prieš vokiečius Lenkijoje ir Latvijoje, kol, po visokių įvykių, baigiantis karui, buvo paliuosuotas. Susirado brolius, apsivedė ir tuoj pat "pabėgo" į Braziliją, kadangi žydai sakė, jog greitai kilsiąs kitas karas. Brazilijoje visą laiką dirbo Antartikoje ir iš savo žmonos Marijos susilaukė vienos vienintelės dukters, Aldonos.

1947 m. atvažiavo į Braziliją Stasys ŽŪTAUTAS. Gimęs Kretingoje, Gargždų kaime, 1912 m., nepriklausomoje Lietuvoje dirbo aviacijoje ir pašto transporte. Per antrąjį karą nukentėjo daug nuo vokiečių, kurie vos jo nesušaudė. Amerikonų išgelbėtas, tapo jų armijoje labai kvalifikuotu šoferiu: vežiojo Eisenhovertį, Mc Arturą ir, ant juoko sakydavo, net patį popiežių, kuomet, kaip delegatas Montini, dar tebebuvo Vokietijoje. Nuo pat savo atvykimo įstojo kaip šoferis į S. Paulo kūrijos tarnybą, kame ištesėjo 28-erius metus, vežiodamas iš eilės net tris kardinolus: C. Vasconcelos Motta, Agnello Rossi ir Evaristo Arns. 1959 m. vedė jaunutę Aldoną Kuzmickaitę ir susilaukė dviejų dukterų ir vieno sūnaus. Nežiūrint didelio tėvo įsijungimo į braziliską aplinką, namuose visuomet vyravo lietuviškoji kalba, papročiai ir nuotaika. Vaikai nuo pat mažens lankė lietuvišką mokyklą V. Kudirkos rūmuose, kame anksčiau mokinosi ir motina, bet jų geriausia mokykla tai buvo tėvai ir seneliai. Mama, tiek kol buvo gyvas tėvelis, tiek dabar, praktiškai vienintelė namų vadovė, nebodama jokio pasiaukojimo, siunčia vaikus į kokį tik bebūtų teigiamą lietuvišką pasireiškimą: pamokos, šokiai, kanklės, organizacijos, pagalba prie spaudos, rankdarbiai, margučiai, ekskursijos, kelionės ir t.t. Vaikai taip pat myli ir seka lietuviškas apraiškas ir parodo gražių sugebėjimų.

ML seneliui Simanui reiškia įvertinimą, mamai Aldonai linki drąsos, o vaikams ištvėmės!

kun. Stasys Šileika

Stasys YLA

VĒLIAVA, KURIĄ IŠGELBEJO MOTERIS

Prieš 61 metus Sibire gyveno lietuvaitė, vardu Elzbieta Kakernaitė. Buvo ten ir lietuvių karių, tarnavusių rusų kariuomenėje. Pakrikus caristinei valdžiai jie suorganizavo lietuvišką batalijoną o vietiniai lietuviai, senieji tremtiniai, padovanojo jiems paprastą, bet gražiai pasiūtą vėliavą.

Lietuviškasis batalijonas ruošėsi grįžti į Tėvynę, ir ši vėliava turėjo juos pervesti į Lietuvą. Tačiau vieną naktį juos iš pasalų užpuolė bolševikai, išžudė dalį karininkų ir kareivių, o likusius išsklaidė. Jų vėliavą išgelbėjo Elzbieta Kakernaitė: perėmė ją iš vieno persekiojamo lietuvių kario.

Jai buvo pasakyta, kad vėliavą reikia pargabenti į Lietuvą. Bet kaip? — galvojo ji. Apsivyniojo aplink save, po drabužiais ir išėjo Lietuvos linkui.

Keliavo ištisus metus pėsčia, vežimais, traukiniais. Praėjusi Sibiro dykumas, Rusijoje pateko į bolševikų nagus. Buvo tardoma ir mušama, tačiau tautinės relikvijos neišdavė. Niekas nežinojo, ką ji slepia po savo drabužiais: budėjo dieną ir naktį, kad kas šito nepastebėtų. Kiekvieną minutę ji save statė į pavojų, nes šios vėliavos atradimas būtų grėsęs sušaudymu.

Po baisių vargų ir kančių ji pasiekė Tėvynę. Vėliavą perdavė pirmiesiems Lietuvoje susiorganizavusiems kariams, ir tai buvo pirmoji Lietuvos kariuomenės vėliava.

Aplaištyta žuvusių karių krauju, permerkta karžygės prakaitu ir ašaromis ši vėliava greitai išsiskleidė Lietuvos žemėje ir ėmė burti aplink save tūkstančius naujų karių. Lietuva buvo išgelbėta nuo bolševikų ir kitų jos priešų.

Elzbieta Kakernaitė, kaip tyli karžygė, pasitraukė į paprastą moters gyvenimą. Apie ją niekas daugiau nežinojo, — net laikraščiai apie ją nieko daugiau nerašė, o tačiau ji atliko didžiausią patarnavimą savo Tėvynei.

* * *

Kas išneš Lietuvos laisvės vėliavą dabar?

Tėvynėje vyksta kovos. Jauni broliai, jaunos sesės savo krauju laisvę senąsias vėliavas. Jie tęsia kovą už laisvę, už žemę, už Dievą, — už tas teises, kurias turi kiekvienas žmogus, kiekviena tauta, visa žmonija. Tos teisės yra žmogaus prigimtinės įspaustos, kankinių krauju pašventos, valstybių ginamos, Dievo paties duotos. Tik vienas bolševizmas jas paneigė, naikina, su jomis kovoja. Jis kovoja su žmogumi, jis naikina tautas, jis paneigia Dievą.

Tūkstančiai pasaulio žmonių šaukia prieš šią neteisę. Visos kitos tautos prieš šią barbariją kovoja politiniais ginklais. Bet šioje kovoje mes nematome nieko nepaprasto. Kas kovoja žodžiu, spauda, sutartimis, protestais, tas atlieka eilinę žmogaus, tautos, žmonijos nario pareigą. Tik kas kovoja savo krauju, savo gyvybe, kaip mūsų partizanai, tas kovoja didvyriška kova, tas daro kraujo auką, tas yra tautos ir žmonijos kankinys.

Lietuva visada buvo didvyrių žemė, tremtinių, knygnešių, savanorių krauju aplaištyta. Bet niekad ji nebuvo taip didvyriška, kaip dabar: 30.000 aukų per penkerius metus, 30.000 savanoriškų mirčių už žmogaus, tautos, žmonijos ir Dievo teisę. Išlietas jų kraujas atsimušą į mus, į mūsų smegenis, į mūsų nervų sistemą. Mes jaučiame jų skausmą, jaučiame fiziškai, nes jie broliai, mūsų gyvybės dalis.

Mes galime jais didžiūotis prieš visą pasaulį, ir mes didžiūojamės. Mes galime skelbti jų garbę, ir mes tai darome. Bet mes negalime išniekinti jų kraujo neherojiškais, — oi ne, — paprastais nežmoniškais veiksmais. Mes nesame didvyriai, nes mes pertoli nuo tos didvyriškos kovos lauko. Bet mes negalim būti dezertyrai, kraujo išdavikai, negalim suklipti prieš svetimą vėliavą, prieš svetimą kapitalą, prieš savo pačių silpnybę. Išlieto ir liejamo brolių kraujo šauksmas nenutilo ir nenutils. Kankinių kraujas neatleis užmaršties, nepateisins niekšybės.

Partizanų vėliava yra mūsų visų vėliava. Joje išrašyta visa: motinos kalba, prosenių daina, papročiai, tėvų religija. Šią vėliavą reikia išnešti per Australijos tyrus, Brazilijos džungles, Kanados miškus, per Amerikos dangoraižius ir gražinti į Tėvynę. Jei anuomet ją iš Sibiro parnešė viena mergaitė, tai nūnai turi atsirasti tūkstančiai.

* * *

*Lietuviais išliks tikrai karin-
gieji lietuviai. Bailiai nutrupės
nuo savo tautos. Todėl reikia nepa-
laužiamo atsparumo, nepaliaujamo dva-
sinio karingumo, savai kalbai ir kultūrai.*

Prof. Dr. Kazys Pakštas

Lietuviai 1977 metų sporte

Lietuviai, nors maža tauta ir išblaškyta, 1977 m. sporte paliko žymius pėdsakus. Lietuvoje ar svetur lietuviai dažnai iškilavo iki valstybinio ar pasaulio sporto viršūnės.

Vitas Gerulaitis, Kings Point, N.Y., profesionalas lauko teniso žaidėjas, buvo iškiliausias lietuvis sportininkas 1977 m., penktas pasaulyje tais metais, nors laikas jį laikė ketvirtu. Laimėjo penkis svarbius turnyrus, įskaitant Australijos ir Italijos atviras pirmenybes. Pažymėtina, kad Italijos pirmenybes pirmą kartą po 20-ties metų laimėjo JAV žaidėjas. Jo ir švedo B. Borgo Wimbletono pusbaigmio kova buvo pripažinta kaip augščiausio lygio žaidimas.

Vilma Bardauskienė — Vilniaus Dinamo lengvaatletė, Lietuvos ir Sov. Sąjungos šuolio į tolį rekordininkė. Jos puiki 6.82 m rekordinė pasekmė 1977 m. buvo geriausia pasaulyje. Su šia pasekme 1968 m. Montrealio olimpiadoje tikrintai būtų laimėjusi aukso medalį. Atrodo 7 metrų riba čia pat. Ar jai pavyks ją pasiekti šiais metais? Paip pat ji išrinkta geriausia 1977 m. Lietuvos sportininke.

Leonas Rautinšas — šešiolikametis (1977 m.) Kanados rinktinės, Toronto Aušros ir Šv. Mykolo mokyklos krepšininkas. Kanados rinktinėje žaidė Europoje, rungtynėse su Čekoslovakija ir Jugoslavija įmetė daugiausia krepšių. Kadangi buvo tik vidurinės mokyklos mokinys, negalėjo atstovauti Kanadai pasaulinėse studentų žaidynėse Sofijoje. Dar daug išgirsime apie 6-7 pėdų augščio krepšininką, kuris dabar jau yra labiausiai pageidaujamas krepšininkas.

Steve Pickell — olimpinis Kanados plaukikas, gyv. Vankuveryje. Pagerino Kanados plaukimo rekordą.

Danutė Valaitytė (Mount Brydges, Ont.) — vidutinių nuotolių bėgikė. Perėjo į ilgus nuotolius ir dalyvavo tarptautiniuose bėgimuose Europoje.

Regina Armonaitė (Vankuveris) — olimpinė Kanados tinklininkė. Žaidė Kanados rinktinėje Vankuveryje ir kitur. Matysime ją PLS žaidynėse Toronto Aušros moterų tinklinio komandoje.

Rūta Gerulaitytė (JAV) — lauko teniso žaidėja. Seka brolio pėdomis. Dalyvavo Wimbletono pirmenybėse, į kurias patenka tik atrinkti žaidėjai.

Angelė Rupšienė — Vilniaus Kibirkšties krepšininkė, Sov. Sąjungos olimpinės moterų krepšinio komandos dalyvė. Žai-

VITAS GERULAITIS, žymusis teniso žaidėjas, JAV rinktinės narys

dė Sov. Sąjungos studentų rinktinėje, kuri studentų universiada Sofijoje laimėjo I v.

Bronius Mačernis — Šilutės Nemuno sunkiaatletis. Pasaulio rovimo (II pussunkis svoris) rekordininkas.

Sergiejus Jovaiša — Kauno Žalgirio krepšininkas. Žaidė Sov. Sąjungos studentų rinktinėje, kuri universiada Sofijoje laimėjo II v.

Voldemaras Novickis — Kauno Žalgirio rankinio žaidėjas. Žaidė Sov. Sąjungos jaunių rankinio komandoje, kuri pasaulio pirmenybėse laimėjo I v.

Petras Šiurskas — Panevėžio Žalgirio baidarininkas. Pasaulio ir Europos baidarių pirmenybių laimėtojas.

Lietuvos sporte 1977 m. pasirodė daug iškilių sportininkų. Lietuviai pasižymėjo irklavime, krepšinyje, lengv. atletikoje, sunkioje atletikoje ir plaukime. Tai daugelio tarptautinių varžybų nugalėtojai ir pasaulio pirmenybių dalyviai. Ypač gausi

buvo irkluoju grupė: Vytautas Butkus, Antanas Čikotas, Petras Grigonis, Leonora Kaminskaitė, Danielius Lukošius, Ignas Mačiukas, Arūnas Rainys, Genovaitė Ramoškienė.

JAV-sė buvo nemažai lietuvių kilmės sportininkų, kurie 1977 m. pasižymėjo įvairiose sporto šakose. Mums arčiau tėra žinomi krepšininkai. Tikimės juos pamatyti PLS žaidynėse.

Vytautas Misevičius — Providence universiteto 6-11 ūgio krepšininkas. Žaidė toje pačioje komandoje, kuri 1977 m. laimėjo rungtynes prieš Sov. Sąjungos rinktinę.

Aleksas Mažeika — Bradley un-to pirmo penketuko krepšininkas.

Tomas Žaliagiris — N. Carolina un-to krepšininkas. Pasižymi kaip geras gynėjas.

Edvardas Palubinskas — Australijos olimpinės rinktinės krepšininkas. Žaidė JAV ir Europos komandose.

Stepas Puidokas žaidė JAV ir Sicilijos krepšinio komandose.

Toronte turėjome porą sportininkų, kurie 1977 m. padarė ateičiai reikšmingą pradžią.

Leonardas Plačiakis — Toronto Aušros klubo narys, Otavos profesionalų futbolo komandos žaidėjas. Žaidė kelias rungtynes ir pasižymėjo rungtynėse su Hamiltonu.

Bruno Jurgaitis — Toronto Maple Leafs beisbolo žaidėjas. Pasižymėjo kaip vispusiškas žaidėjas ir buvo išrinktas geriausiu pirmamečiu žaidėju (rookie of the year). Pakeliui į profesionalus.

Tikėkimės, kad 1978 metai lietuviams bus dar sėkmingesni. A. S.

"NENUGALIMI LIETUVIAI"

Indianapolis. — "Unbowed Lithuanians", tokia antrašte išdėjo kolumną "The Indianapolis News" ir ją pakartojo vakar dienos "The Christian Science Monitor" Mirror of opinion skyriuje. Rašoma: "Pasauliui neseniai vėl buvo priminta, kad kadaise buvusi nepriklausoma Lietuva nežada išsižadėti kovos už laisvę. Vakarus pasiekė žinios apie spalio 10 buvusias riaušes Vilniuje, vadinamos sovietų respublikos sostinėj, kur iš kelių tūkstančių žmonių minios sklido patriotiniai šūkių ir reikalavimai rusams išsinešdinti.

Po I pasaulinio karo trys Pa-

baltijų tautos — Lietuva, Latvija ir Estija — tarptautiniai buvo pripažintomis valstybėmis, bet II pasaulinio karo pradžioje Rusija išiveržė ir jas jėga aneksavo.

Verta pastebėti lietuvių drąsą ir ištvermę. Jie ne tik pergyveno ir pakėlė sovietų tautinį ir kultūrinį genocidą, bet išlaikė ir laisvės troškimo kibirkštį.

Jų t. . . į nepriklausomybę pagal tai, autinę t. . . plačiai pripažįstama. Jų besmėsiančios bėdos, sunki padėtis tebėra vienas iš nebaigtų reikalų šiais anticolonializmo ir tautinio apsisprendimo plitimo laikais". DRAUGAS

Premijos už Lietuvos garsinimą

Chicago. — Už Lietuvos reikalų garsinimą kitataučių spaudoje paskirtos Amerikos Lietuvių Tarybos premijos: I premija — 500 dol. — prel. Vincui Mincevičiui, Italijoje; II premija — 300 dol. — Viliui Bražėnui, Floridoje; III premija — 200 dol. — Pranui Alšėnui, Kanadoje.

Teisėjų komisija, paskyrusi premijas: dr. Kazys Bobelis (posėdy jį pavadavo jo igaliotas kun. A. Stašys), inž. Eugenijus Bartkus, Ofelija Baršketytė, dr. Leonas Kriaučeliūnas, Lionginas Labanauskas. Premijų mecenatas — kun. dr. Juozas Prunskis. Premijų įteikimas — Vasario 12, 2 v.p.p. Lietuvos nepriklausomybės minėjime Chicagoje, Marijos Aukšt. mokyklos salėje.

DAIŪ ŠVENTĖ ARTĖJA

Muzikų komisija, kurią sudaro muzikai V. Verikaitis, pirm., St. Gailevičius, D. Viskontienė, J. Govėdas ir E. Krikščiuonas, dalyvaujant ir V-tosios Kanados ir JAV Lietuvių Dainų Šventės komiteto pirmininkui J.R. Simanavičiui, posėdy priėmė V. Verikaitio paruoštą šventės programą ir tvarką.

V-ji Kanados ir JAV lietuvių dainų šventė įvyks liepos 2, sekmadienį, Kanadoj, Toronte, Maple Leaf Gardens stadijone.

Jau užsiregistravo 40 chorų iš JAV, Kanados, Australijos ir Skotijos. Dainuos mišrūs moterų, vyrų ir jaunimo chorai. Numatytos 25 lietuviškos dainos, kurios bus palydėtos jungtinio kanklių ir simfoninio orkestro.

Šventė bus pradėta Kanados ir Lietuvos himnais ir baigta "Lietuviais esame mes gimę".

Choram diriguos šie muzikai — dirigentai: St. Gailevičius, garbės dirigentas, Br. Budriūnas, Alf. Mikulskis, V. Verikaitis, F. Strolia — jaunimo choram, A. Jurgutis ir J. Govėdas. Akomponuos R. Apeikytė, J. Govėdas ir E. Krikščiuonas. Dainų šventės solistė — Gina Čapkauskienė.

J.A.

• Gimimas svetur ir Lietuvon negrįžimas dar nereiškia nebuvimo lietuviškas. Esmingiau yra ne tai, kur gimta, o iš ko gimta ir dėlto — kuo gimta. J. GIRNIUS

PRANEŠIMAS IŠ V. VOKIETIJOS

Ir komunistai prieš komunizmą

Satelitiniuose kraštuose ne vien komunizmas yra įkyrėjęs, bet ir Kremliaus globa. Net šios santvarkos metu gimęs, augęs ir jos doktrinuotas jaunimas yra nusistatęs prieš komunizmą, prieš rusus. Tai parodė ir praėjusio rudens įvykiai Lietuvoje, R. Berlyne. R. Vokietijos partiečiai paskelbė viešai savo kritiką ir pasiūlė pataisų. Tai padarė jie V. Vokietijos plačiai skaitomame žurnale "Spiegel". Savo pareiškime jie sako, jog yra nutraukę ryšius su oficialia partijos linija krašte ir įsteigę savo organizaciją, pavadintą "Vokietijos Demokratiškos Komunistų Sąjunga". Jie pasisakė prieš vienos partijos diktatūrą, už pliuralizmą, už nepriklausomą parlamentą ir teisumą, už panaikinimą centralizmo partijoje, valstybėje, visuomenėje, už suvienijimą dabartinių Vokietijų, prikišo valdantiems korupciją, tarnybų naudojimą saviesiems tikslams, savivaliavimą, prabangos vaikymąsi, dirbančiųjų išnaudojimą ir t.t.

Minėtu pareiškimu labai pasipiktino R. Vokietijos valdovai. Jie laiko šį dalyką blogos valios šmeižtu, padarytu minėto žurnalo drauge su Bonnos institucijomis, šmeižtu ne vien R. Vokietijos, bet ir jos sąjungininkų. Panašiai pareiškė ir Maskva.

Bet paskelbęs aną pareiškimą žurnalas tvirtina, kad tai nėra prasimanymas.

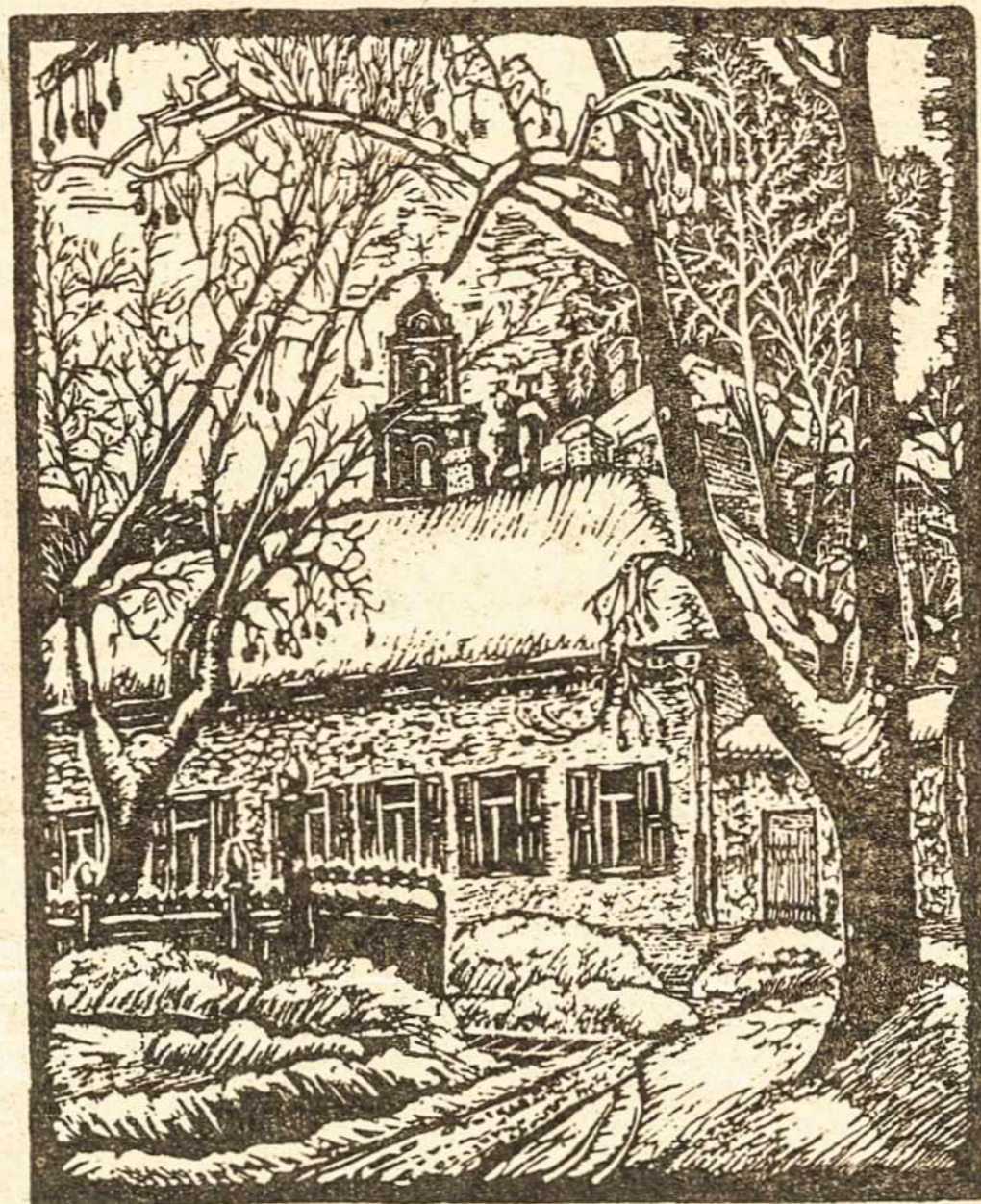
Bonna paneigė R. Vokietijos priekaištus — jai nėra reikalinga speciali akcija R. Vokietijoje. Jai užtenka vien fakto, jog V. Vokietijoje piliečiai naudojami pilna laisve savo privačiame ir viešame gyvenime, yra gerai aprūpinti materialiai. Visa tai R. Vokietijos gyventojai gerai žino ir dėl savo krašto atsilikimo nuo V. Vokietijos kaltina vien komunistinę santvarką.

Nepaskelbus minėtai R. Vokietijos komunistų sąjungai priklausančių narių, kažkas V. Vokietijoje pareiškė savo abejojimus dėl pareiškimų tikrumo. Girdi, tai provokacija, padaryta santykių pabloginimui tarp abiejų Vokietijų. Kaikas mano, kad tai padaryta eurokomunizmo stiprinimui. Bet dauguma yra įsitikinę, kad tai tikras faktas. Nariai neskelbiami dėl visiem suprantamų priežasčių.

Bonnos vyriausybė nesidžiaugia anais pareiškimais, nes bijo, kad R. Vokietijos valdovai gali pabloginti ryšius su ja. Ypač jie gali atsisukti prieš kaikuriuos korespondentus, veikiančius R. Vokietijoje. Kaikuriuos jų gali visai išvyti, paliktiems — suvar-

žyti judėjimą, neišleisti naujų ir pan. Minėtus pareiškimus paskelbusio žurnalo "Der Spiegel"

atstovybę R. Berlyne jau uždarė. J. Kairys

Vilnius žiemą, senas kiemas, gilumoj matosi Šv. Jono bažnyčios varpinė. Dail. J. Kuzminskio linoleumo raižinys.

Kovotojai ir kenkėjai

STP. ŠETKUS

Vieni važinėja į dabartinę Lietuvą ir sugrižę ją giria, nieko joje blogo nemato, kiti sako si matę Lietuvą labiau pavergtą, prispaustą, išnaudojamą, negu galėję išivaizduoti. Įspūdziai priklauso nuo to, kas važiuoja, su kuo nuvažiavę turi reikalų, ko siekia tokiu apsilankymu.

Buęs laisvės kovotojas, aišku, į dabartinę Lietuvą nevažiuoja, bet pvz. sovietų pareigūno brolis išėivis turi geresnes galimybes nuvykti ir daugiau pamatyti.

Taip pat į pavergtą tėvynę nesiskubins ir paprasčiausias lietuvis, visad buęs ir likęs ištikimas savo tautos laisvės siekiui. Jam nėra ko važiuoti, nes žino, kad laisvos Lietuvos jis neris, o mindančių gimtąją žemę pavergėjų matyti nenori.

Yra ir tokių lietuvių, kurie turi pinigų, mėgsta visur važinėti ir vyksta į Lietuvą grynai turistinės pramogos tikslais. Jų įspūdziai būna labai paviršutiniški — tikrovės beveik nemato. Tokie lankytojai yra lengviausiai apgaunami.

Senesnio amžiaus Lietuvos lankytojas dar gali turėti rusiškos praeities sentimentą; kad ir gimęs Lietuvoje, bet mokslus ėjęs carinės Rusijos laikais kur nors Rusijoje, būna susigiminiavęs su rusais, prisiėmęs jų kultūrą, dvasią. Tokiam apsilankymas dabartinėje rusų apsemtoje Lietuvoje ne tik malonus, bet ir jautrus. Jam rusas, sovietas ar lietuvis — tas pats.

Yra romantiškai nusiteikusių žmonių, kurie pro savo sentimentą vien sidabrą mato. Taip žymiam mūsų dailininkui V. K. Jonynui pavergta Lietuva atrodo pasirėdžiusi "baltų plytų namais ir sidabrinės spalvos stogais". Jei pridėtų dar, kad kepti karveliai patys atskrenda į lėkštę ir kad upės teka geros rūšies grietine, tik ryškiau parodytų, kokiame pasakų pasaulyje šis mūsų senukas dailininkas gyvena.

Dvi bostonietės sprenė lietuvių jaunimo ekskursiją į pavergtą Lietuvą, nuvyko net į komunistinę pijonierių stovyklą. Montre tiečiai organizatoriai panašiai padarė, nors pijonie-

rių stovykloje nebuvo. Jau kuris laikas jie spaudoje įrodinėja, kad padarė labai "gudriai" ir labai "lietuviškai". Matyt, toks jų mentalitetas, kurį galės pakeisti tik pats gyvenimas. Okupantai rusai atėmė iš mūsų tautinę vėliavą, tautinius ženklus, mūsų tautos istorinę praeitį, tikėjimą, greit turbūt atims ir patį Lietuvos vardą. Vėl bus vadinama "Severno Zapadny Kraja" — Rusijos šiaurės vakarų kraštas. Tada gal tokie "patriotai" lietuviai ir pamatys realybę, kuri guldo Lietuvą į rusų sukaltą jai karštą.

Gera bent tai, kad tokie "patriotai" neatstovauja mūsų tautai, mūsų gimtajai žemei, permirkusiai miško brolių krauju, ištremtųjų bei jų šeimų ašarom.

Ką gali mums pasakyti tie lietuviai, kurie yra pasiruošę bučiuoti pavergėjo grandines ir guostis tuo, kad tos grandinės yra sidabrinės spalvos? Grandinės juk palieka grandinėmis, nesvarbu kuo jos padažytos. Svetimo kareivio batas palieka svetimo kareivio batą, nors būtų ir blizgantis. Argi materialinės gėrybės yra laisvės matas?

Toks matas įsiveržė į krikščionybę jos pradžioje 33 sidabrinė grašių pavidalu, bet kokį dvasinį gėrį jis paliko? Jokio. Tapo žmogaus nuosmukio pavzdžiu visiems laikams.

Kovojanti lietuvių tauta nėra pašlijusi. Vyksta didvyriška kova viso pasaulio akyse. Maža mūsų tauta laikoma laisvės kovos avangardu. Tuo žavisi ir ispanai, ir italai, ir lenkai, ir vokiečiai, ir kiti. Ar tai neatsveria mūsų sutrikusių brolių klyskelių?

Tautų kova už laisvę vyksta ne tik pavergtoje Lietuvoje, bet ir visame pasaulyje, kur tik pavergimas pasireiškia. Visur trūksta vergijos pančiai. Ateis laikas, sutruks jie ir mūsų tėvynėje. Kad taip tikrai įvyks, nėra jokia pranašystė, bet logiška reiškinų išvada.

Suklaidinti lietuviai vienokių ar kitokių aplinkybių galėtų atsiminti bent brolišką mandagumą: nepūsti miglos į akis, gyvenant savo brolių tarpe.

Tėviškės Žiburiai

EUGENIJAUŠ KRIAUCELIŪNO vardo \$1.000 jaunimo premija paskirta Viktorui Nakui už jo visuomeninę, politinę ir organizacinę veiklą 1977 m. Atrodo, daugiausia įtakos turėjo jo vadovavimas baltiečių demonstracijai Vašingtone. Premiją įsteigė dr. Leono Kriaučeliūno šeima anksti mirusio sūnaus Eugenijaus atminimui. Vertintojų komisiją sudarė: pirm. kun. Pr. Garšva, sekr. G. Juczapavičiūtė — Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos pirmininkė, I. Kriaučeliūnienė, JAV Lietuvių Jaunimo Sąjungos pirm. B. Zdanytė ir PLB vicepirmininkas jaunimo reikalams R. Kasparas.

Prel. Pijus Ragažinskas

LIETUVIŲ KATALIKŲ BENDRUOMENĖS CHORUI 40 METŲ

Vila Zelinai tampant kultūrinio ir religinio veikimo centru, iškilo reikalas chorą organizuoti, kuris religines apeigas giesmėmis papuoštų, o įvairius renginius, minėjimus — daina.

Pirmasis choro organizavimo reikalu susirinkimas buvo sušauktas neseniai atvykusio kolonijos kapeliono kun. P. Ragažinsko 1936 m. gruodžio mėn. 13 d. Vila Belos lietuvių mokyklos patalpose. Choro steigimo reikalas susirinkimo dalyvių buvo karštai diskutuojamas. Vieni buvo už choro steigimą. kiti prieš, nes esą, naujas choras skaldysiąs veikiančių chorų jėgas. Dauguma pasisakė už choro steigimą, ir šiame susirinkime virš 20 dalyvių įstojo į naujo choro eiles.

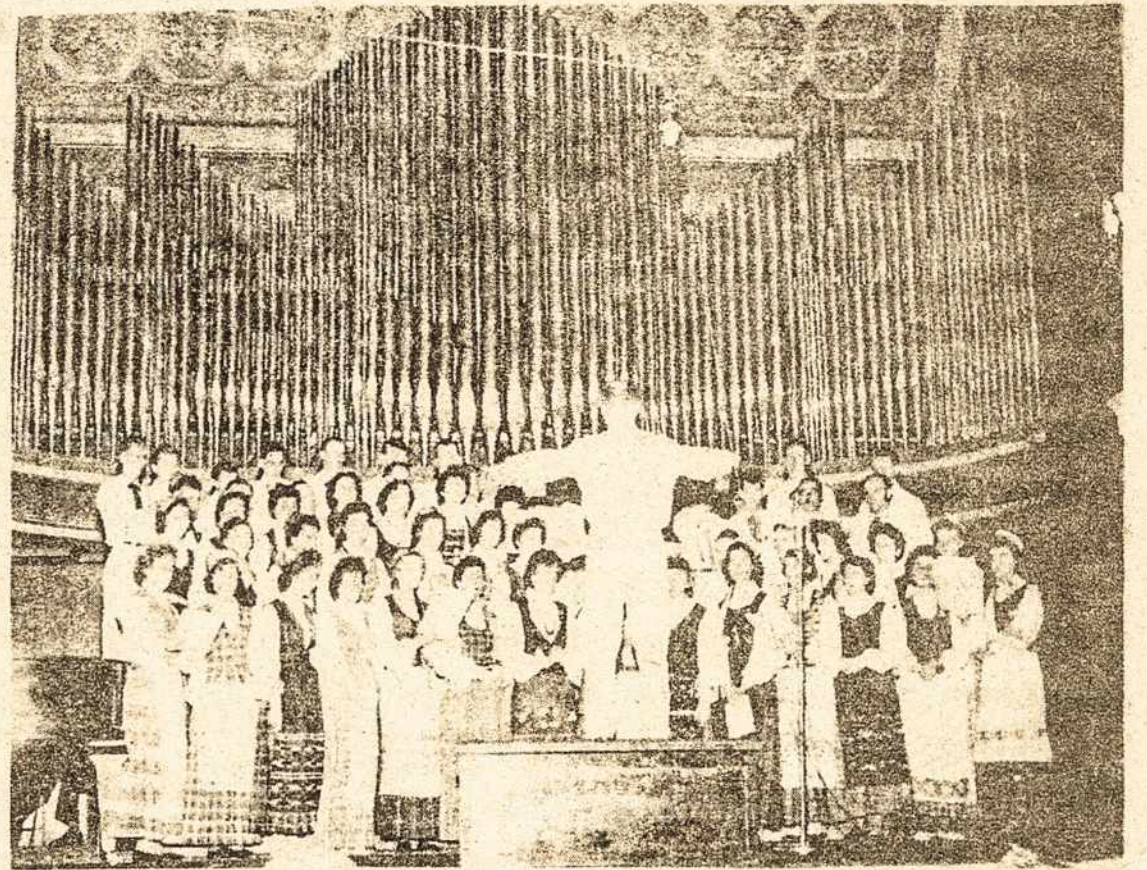
Tačiau choro repeticijos buvo pradėtos tik 1937 m. pradžioj. Lietuvių chorų mokytoju buvo šiam tikslui iš Lietuvos atvykęs muzikas J. Stankūnas. Kadangi muz. J. Stankūnas buvo užimtas su kitų trijų chorų (Vilties, Zelibeliečių ir Ryto) repeticijomis, Liet. Kat. Bendruomenės chorui mokyti buvo pakviestas 1937 m. pradžioj iš Lietuvos atvykęs mokytojas Feliksas Girdauskas. Po kelių mėnesių ir Liet. Kat. Bendruomenės choro mokymą perėmė muz. J. Stankūnas, kuris chorą mokė ligi išvykimo Šiaurės Amerikon 1949 m.

Pradžioj darbas buvo sunkus. Nebuvo patalpų choro repeticijoms. Kurį laiką naudojo zakristiją. Vėliau rinkdavosi į pačių choro mokytojų namus. Patalpų klausimas išsprendė, kai seselės prancišketės prie bažnyčios pastatė mokyklą, kurios patalpomis leido chorui naudotis.

Trečiu choro maestru buvo Aleksas Ambrozaitis, kuris chorui vadovavo ligi išvykimo Kanadon 1954 m. Kurį laiką, apie porą mėnesių, chorui sunkiu momentu talkino muzikos mėgėjas Jonas Antanaitis. Ketvirtu choro maestru buvo atkvieistas iš Š. Amerikos kompozitorius Juozas Strolia, kuris chorui vadovavo apie porą metų ir grįžo Amerikon.

Kito chorvedžio atsikviesti iš Š. Amerikos ar Europos nebuvo jokių galimybių dėl anuose kraštuose geresnių ekonominių gyvenimo sąlygų, pastovesnės pinigų vertės. Choro vadovybė, nenorėdama choro veikimą pertraukti, kreipėsi į pirmą chorvedį F. Girdauską. Sutiko, bet tik laikinai, kol bus surastas kitas chorvedis. O to naujo chorvedžio nebuvo galima laukti iš užsienio. Reikėjo vietoje jį surasti. Ir visai nelauktai, choro laimei, ši sunki problema buvo išspręsta. Chorvedžio pareigas pasiryžo perimti vienas choristų, didelis muzikos mėgėjas Viktoras Tatarūnas, kuris ir šiuo metu su dideliu atsidėjimu ir

Lietuvių Katalikų Bendruomenės choras XXXVI Tarptautiniam Eucharistiniam kongrese Rio de Janeiro 1955 m.

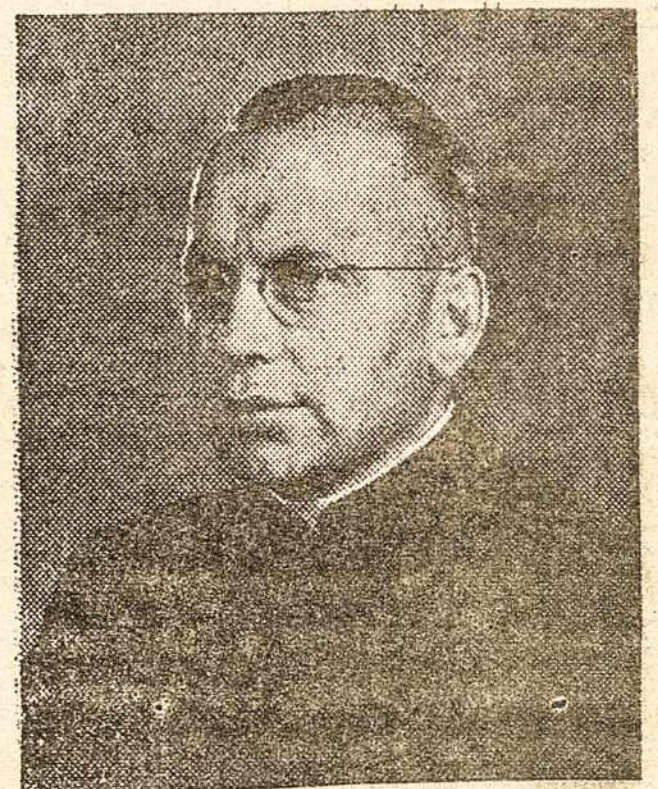

pasiaukojimu sėkmingai chorui vadovauja.

Seselės prancišketės buvo suorganizavusios jaunučių chorą, kurį sėkmingai mokė muzikė seselė M. Marcelina. Daugelis jaunučių paūgėję stojo į didžiojo choro eiles.

Choras turi savo autonomiją: valdybą, išdą. Choro programoje religinė ir pasaulinė muzika. Viena bažnyčiai, kita scenai. Į lietuvių bažnyčią iš tolimų apylinkių atvyksta lietuviai pasiklausyti gražių lietuviškų giesmių. ypač didesnių švenčių metu. Choras dainavo ir giedojo ne vien saviesiems. Gerai paruoštai ir įvairiai choro programai buvo atidarytos katedrų ir didmiesčių teatrų durys.

Štai vienas, antras pavyzdys. 1938 vasario 5 choras buvo pakviestas dainuoti Jundiai miesto vynuogių šventėje. Tų pačių metų Kristaus Valdovo šventėj São Paulo katedroj giedojo pontifikalines (šv. Pranciškaus de Witt) mišias. Anais metais São Paule, chorų mėgėjų tarpe, L. Kat. Bendruomenės choras neturėjo sau lygaus. Iš įspūdingiausių tolimesnių išvykų su gerai paruošta programa, dalyvaujant ir tautinių šokių grupei, buvo 1954 rugpiūčio 15-17 dviejų dienų koncertas Volta Redonda mieste, kur tūkstančiai vietos gyventojų gėrėjosi lietuviškomis dainomis ir tautiniais šokiais. 1955 m. liepos mėn. dalyvavo Tarptautiniame Eucharistiniame Kongrese, Rio de Janeiro, kur taip pat buvo suruoštas Valstybinėje Rio de Janeiro konservatorijoje lietuviškos dainos koncertas. Keletą kartų dalyvavo televizijos programose.

LKB-nės choro steigėjas, prel. Pijus Ragažinskas

Lietuvių Katalikų Bendruomenės choras 1938.
O Coral da Comunidade Lituana Católica da Vila Zelina em 1938.

Per šiuos 40 metų choro valdyboms sėkmingai vadovavo šie pirmininkai: Jonas Bagdžius (ir šiais metais pirmininkauja), Kazimieras Ausenka, Petras Šimonis, Jonas Šepetauskas. Beveik visi buvę pirmininkai yra pirmininkavę po keletą metų skyrę choro reikalams ne tik laiką, bet dažnai ir nemažas pinigų sumas iš savo kišenių yra įdėję.

Prie choro veikė ir tautinių šokių grupė, kurią suorganizavo Jadzė Ambrozaitienė. Vėliau šokiams vadovavo Juozas Armandas Tatarūnas ir Jonas Bagdžius. Chorui talkino po keletą metų repeticijų ar koncertų metu palydėdami pianu, o bažnyčioj vargonais seselė M. Marcelina, Irenė Adomavičiūtė-Kuniškienė, Caetano Salvatore, o šiuo metu chorui talkina buvęs pirmasis chorvedis F. Girdauskas. Daug metų artimai ir nuoširdžiai su choru bendradarbiavo didelis muzikos mėgėjas, dainininkas tenoras Kazimieras Ambrozevičius, atlikdamas solo, partijas choro koncertuose. Taip pat Vaclovas Laurinaitis ir Henriqueta Ehlers.

Solo dainavo ir choristės Julija Joteikaitė - Galvão, Anelė Paškauskaitė - Šepetauskienė, ir kt.

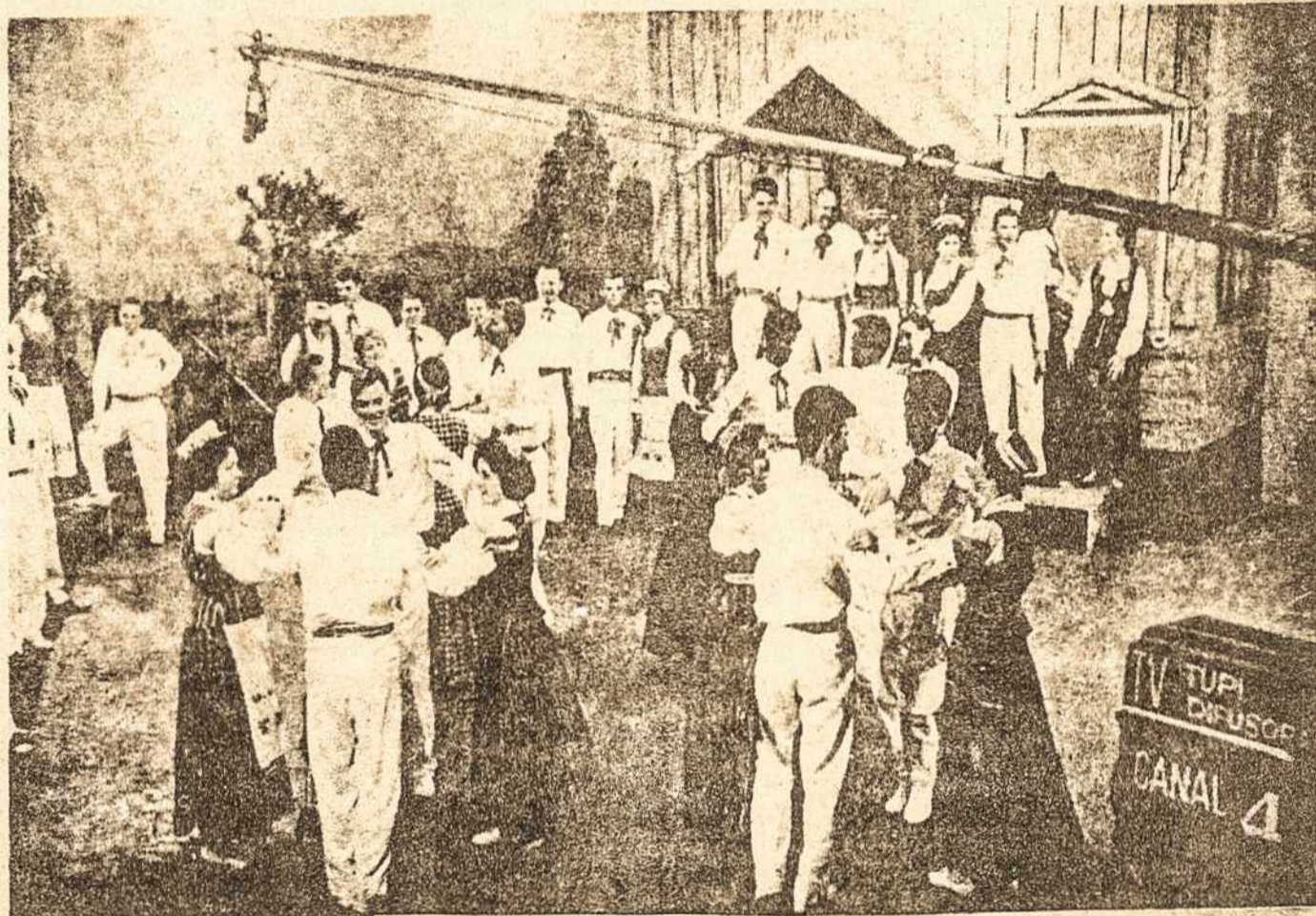
NAUJOS MIŠIŲ GIESMĖS

Kunigų Vienybė išleido ir platina muzikės seselės M. Bernardos Venskutės parašytas dešimt mišių giesmių ir tris aklamacijas. Gaidas spaudai paruošė Juozas Stankūnas. Leidinį išspausdino Pranciškonų spaustuvė Brooklyne. Vienu ir kitų darbas atliktas labai švariai. Tekstai mišių giesmėm yra parašyti kun. dr. Stasio Žilio.

Seselės Bernardos muzika yra nauja, lengvo stiliaus, paprasta, liaudžiai įkandama. Melodija lengvai išmokstama, vidurinėj balso skalėj: nėra nei aukštų, nei žemų gaidų, tarp vidurinės do ir antros oktavės mi bemol. Kai kuriose giesmėse jaučiama įkvėpimas, polėkiai, dvasinis pakilimas. Bet trumpuose dvylikos ar šešiolikos taktų kūrinėliuose negalima laukti didelės įtampos bei užsimojimo. Kai kurie numeriai yra efektingi, konvencionalinės harmonijos ribose, kongregaciniam giedojimui,

mui, unisonu arba dviem balsais, su atitinkama vargonų palyda.

Šis seselės Bernardos naujų giesmių leidinys yra reikšmingas įnašas į mūsų neturtingą bažnytinės muzikos aruodą.

choras ir šokėjai televizijoje

Prel. Pijus Ragažinskas ir muz. A. Stankūnas su Lietuvių Katalikų šv. Juozapo Bendruomenės choru

Aušrelė Ličkutė

VAIKUČIO PASISAKYMAS

Tėvelis valgė bastučius
Ir laikraščiu šlamėjo.
Mama išėjo į svečius —
Vėlai namo parėjo.

Tėvelis tarė: po velnių,
Juk tu kvepi cigarais!
Balsu, mamytė, nešvelniu
Atkirto: Tu negeras!

Esu laisva! Esu žmogus!
Darau aš ką tik noriu!
Galiu taisyti tau ragus,
Neklausdama altorių!

Balsu, tėvelis, nešvelniu
Kietai atkirto mamai:
Turiu ir aš lėlių šaunių,
Nepasiduosiu dramai!

Tėvelis trenkė durimis,
Sudrebindamas sienas.
Mama išbėgo skubomis.
O aš . . . likau čia vienas!

DAINA

Oi, dainos, dainelės,
Jūs mano patieka;
Visi širdies skausmai
Pas jumis palieka.
Tada aš laimingas,
Kada jus dainuoju,
Kada savo vargus
Verkdam's išrokuju.

Ant. Vienažindis

1977 m. LKB-nės choro valdyba: sėdi: Joana Eimantienė, Jonas Bagdžius - pirmininkas, Birutė Mažietienė; stovi: Petras Šimonis, Viktoras Tatarūnas - chorvedys, Albertas Magila, Stasys Gervetauskas, Vaclovas Černiauskas.

CHORO VALDYBOS PAREIŠKIMAS

L.R.K. Bendruomenės choras baigia savo 41 gyvavimo metus.

Šia proga norime pareikšti gilią padėką visiems, kurie vienokiu ar kitokiu būdu prisidėjo prie šio choro išlaikymo ir jo gyvavimo.

Galima drąsiai sakyti, kad LK Bendruomenės choro istorija per visus tuos 41 metus glaudžiai jungiasi su São Paulo lietuvių kolonijos istorija. Kiekvienam svarbesniam mūsų kolonijos minėjime, kur tik reikėdavo meninio choro prisistatymo, ten jis visuomet pribūdavo, atlikdamas savo pareigą Dievui ir Tėvynei. Taip pat ir socialiniuose įvykiuose, daug kartu choras giesme pagražindavo iškilmingas vestuvių

apeigas, ir neretai jautria malda stengdavosi nuraminti ir užjausti tuos, kurie netekdavo savo brangiųjų asmenų.

Tačiau pagrindinis choro tikslas - savo balsais ir giesmėmis papuošti lietuviškas pamaldas Vila Zelinės lietuvių bažnyčioj. O tatai ištesėjom iki šių dienų.

Šia proga reiškiamo gilią padėką parapijos organizacijoms, ypač gi Vyrų Brolėjai ir Moterų Draugijai. Abi šios organizacijos visuomet, reikalui esant, su mielu noru mums talkininkavo.

Ypatinga padėka prelatui Pijui Ragažinskiui, kuris šį chorą įkūrė ir per tiek metų materialiai ir moraliai jį rėmė ir dar iki šių dienų jaudinasi choro reikalais.

Taip pat gili padėka mūsų maistrams - Viktorui Tatarūnui ir Feliksui Girdauskui, kuriems tenka didžiausia darbo našta, ruošiant chorą įvairiems pasirodymams.

Taip pat didelis ačiū visiems, kurie vienokiu ar kitokiu būdu jaučiasi prisidėję prie šio choro ir kuriuos tikrai būtų sunku išvardinti, nepapildžius visiems nemalonių klaidų.

Savaime aišku - laikai keičiasi, ir chorui gyvuoti sąlygos kaskart vis sunkesnės. Todėl šia proga ir kreipiamės į visus tuos, kurie yra kada nors dainavę ar turėtų progos pamėginti ir pradėti dainuoti: ateiokit į V. Zeliną, pas choristus, ir būsit mielai priimti. Ir turėsit pasitenkinimo ne tik kad prisidėjote prie šio choro išlaikymo, bet ir kad per chorą tinkamai panaudojot savo muzikinius gabumus.

Negalime baigti šių trumpų žodžių nepadėkoję dabartiniams choristams, kurie, negailėdami savo laisvalaikio, aukoja tas valandas Dievo garbei ir São Paulo lietuvių kolonijos pasididžiavimui, keldami Lietuvos vardą kuo aukščiau Brazilijos padangėj.

Choro valdyba, norėdama konkrečiai išreikšti savo padėką dabartiniams choristams, surengė apmokėtą choro dviejų dienų išvyką į Campos do Jordão. Tikimės, kad pailsėjęs ir pakvėpavęs tuo Brazilijos Šveicarijos oru, choras dar su didesne energija tęs savo patriotišką ir lietuvišką darbą. Ir jei atsirastų, kas norėtų prisidėti naujais balsais ir naujom idėjom prie mūsų darbo atnaujinimo, jų laukiam atvira širdimi.

L.R.K. Bendruomenės choro valdybos vardu -

Jonas Bagdžius, pirmininkas

"TĖVYNĖS VAIDILA" PRISIMINUS

1972 m. balandžio 20 d.

Man teko pirmą kartą susitikti kun. Benediktą Sugintą 1959 metų vasarą Čikagoje pas p. Kerulį ir žemaitiškai paspausti jo ranką. Iš pirmo pasimatymo ir rankos paspaudimo supratau, kad tai charakterio ir tvirtos valios žmogus. Jis pašventė laiką, darbą bei visas savo jėgas, kad tik lietuviškos institucijos klestėtų ir jaunimas galėtų mokslus siekti. Jis, kaip ta darbščioji bitulė, kasdien keliaudavo pėsčiom po lietuvių gyvenamus Čikagos kvartalus ir belsdavosi į kiekvieno lietuvių duris, teprašydamas mėnesiui vieno dolerio.

Tą dieną jis užsuko pas Kerulį kur man teko laikinai apsistoti, gerokai sušilęs ir išalkęs. Jausdamasis pas savo gerą bičiulį, drąsiai atsėdo prie stalo ir paprašė ką nors užkasti. Kerulis buvo labai geros širdies žmogus - Viešpat jam gausiai teatlygina. - prie užkandos dar pastatė šalto alaus bonką. Taip besistiprinant išėjo kalba ir apie aukų rinkimą. Kun. Sugintas užsiminė, kad šiandien praradęs kantrybę ir vienam tautiečiui pavažiavo: "Koks tu lietuvis, jeigu neišgali vieno dolerio lietuviškai mokyklai?" Turbūt, mūsų Vaidila bus ne vienam pakartojęs tą patį sakinį.

Velionis paliko gyvą paminklą tremtyje, nes daug kam padėjo pasiekti šviesesnį rytojū. Šias eilutes rašantysis yra taipgi skolingas mišiam Velioniui už parodytą gerą širdį - be kurio pagalbos vargiai ar būtų pasiekęs kunigystę?

Paskutinį kartą susitikau su Velioniu Čikagoje 1967 metais "Draugo" piknike. Jis labai buvo patenkintas matydamas mane ir kun. Petrą Rukšį jau kunigais. Jo surinkti doleriai buvo su įsipareigojimu gerai panaudoti, užtai Velionis neveltui didžiavosi rinkdamas aukas ir kartu primindamas tautiečiams jo prakaito ir triūso vaisius.

Taip, mielas Vaidila, buvai ir būsi mūsų širdyse bei kasdieninėse

maldose visuomet, nes tu, gyvas būdamas, pasistatei tremtyje gyvus paminklus. Garbė tau, Vaidila, nusipelnęs mūsų visų lietuvišką ačiū, o amžinybei nusipelnęs nevystantį gerų darbų vainiką. Viešpats teatlygina šimteriopai - įrašydamas tavo vardą amžinybės knygoje.

Kun. Mečys Burba, SDB

SVEIKINIMAI

sveikiname savo Tėvelį J U R G I R U T K A U S K A, balandžio 20 dieną švenčiantį savo 79-tą GIMTADIENĮ. jam linkėdami dar daug sveikatos ir Viešpaties palaimos.

Visos šeimos vardu -

Vacys Rutkauskas

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

Vicente Vitor Banyš Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones:274.0677 - (Res.274.1886)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

ŠV. JUOZAPO VYRU BROLIJOJ

Atminda V. Zelinos bažnyčios statytoją, a.a. kun. B E N E D I K T A S U G I N T A jo 6-tose metinėse, Šv. Juozapo Vyru Brolija kartu prisimins ir visus Brolijos mirusius narius, kun. B. Suginto bendradarbius, M I Š I O M I S, kurios bus atlaikytos šio mėn. 23 dieną, 16 val. šv. Kazimiero parapijoj, Mookoj.

Tuoj po pamaldų ir minėjimo vyks pasitarimai Brolijos einamais reikalais.

Pamaldose kviečiami dalyvauti visi tautiečiai.

NAUJAS ŠV. JUOZAPO VYRU BROLIJOS PIRMININKAS

Balandžio 16 d. Šv. Juozapo Vyru Brolija savo visuotiniame susirinkime pagarbiai prisiminė savo daug nusipelnusį pirmininką, a.a. MOTIEJŲ TAMALIŪNĄ ir, be delsimo, vieningai išsirinko nauju pirmininku ANTA-NA RUDĮ.

Sėkmės Brolijai ir energingam naujam jos vadui. (Koresp.)

BLB-NĖS TARYBOS POSĖDIS

Balandžio 14 įvyko Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Tarybos posėdis šv. Kazimiero p-jos patalpose.

Buvo aptartas atstovų j PLB-nės Seimą Toronte reikalas.

Numatytas BLB-nės statuto 44 straipsnio perredagavimas.

Nutarta nuo Jaunimo Kongreso pinigų likučio dalį duoti ruošiamos stovyklos reikalams - įtaisyti baseiną-maudyklę.

Aptartas reikalas paminėti Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo 60-metį bei liūdnius birželinis įvykius kartu su latviais ir estais, sujungtom jėgom ruošiant programą galimai plačiau. Minėjimas turėtų įsiterpti į bendrą Pabaltiečių meno ir kultūros parodą, kuriai jau užprašyta salė miesto centre.

RIO DE JANEIRO

Igno ir Anelės DUBAUSKŲ anūkas, Igno jun. ir Ritos Dubauskų sūnus Ignas III-sis, gimė Čikagoje.

Jeny Dubauskaitė, Edmundo Dubausko duktė, įstojo į Muzikos Konservatoriją.

Sekančios lietuviškos pamaldos bus Motinos Dienos proga lietuvių koplyčioje, 10 val. ryto.

NAUJAS STUDENTAS

22 metų amžiaus Valteris SAUKA, Vytauto ir Natalijos sūnus, gyvenęs José Verissimo gatvėje, Vila Bertioga, įstojo į PUC universitetą, knygvedystės ir matematikos fakultetan.

LIGONIAI

Po pavykusios kepenų operacijos sveiksta Šv. Elenos ligoninėj p. Marija KLIŠIENĖ.

Praeitą šeštadienį sunegalavo sveikatoje p. Julija DRAUGELIENĖ, Ateitininkų kūrėjo, Dr. Elzbiejaus Draugelio žmona.

Taip pat sugrįžo į ligoninę, neseniai jau žymiai atsigavusi, p. Natalija JAKUTIENĖ iš Vila Zelinos.

Buvo patalpinta ligoninėj ir p. Salė NARUŠIENĖ, nuolatinė ML spaudos bendradarbė.

Mūsų ligoniams linkime daug kantrybės ir greito pagijimo.

IŠSIKĖLĖ

Buvęs atsakomąsiasis ML Direktorius, Prof. José FERREIRA CARRATO, pakeitė gyvenvietę: išsikėlė su šeima į Ribeirão Preto, g-vė Conde Afonso Celso, 1736, Jardim América, Tel. 25-7698.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML:

Inž. Arūnas STEPONAITIS 150 kr.
Vladas STEPONAITIS 150 "
Teklė GIRČIENĖ 200 "
Veronika BUČIENĖ 150 "
Petronėlė KATILIENĖ 200 "
Kap. Juozas ČIUVINSKAS 500 "
ANELĖ BAUŽIENĖ 700 "
(garbės leidėja)

SU A. A. MOKYTOJA LIUDA MAJIENE ATSISVEIKINANT

Neužmiršamosios Mokytojos ir Veikėjos, LIUDOS MAJIENĖS; staigios mirties žinia buvo skaudžiai pergvyventa visų Velionę pažinusiųjų. Gaila, kad dėl laiko stokos nebuvo įmanoma plačiau informuoti visus Iškeliavusiosios gerbėjus.

Nežiūrint to, per visą balandžio 15-tą dieną (šeštadienį) Velionė buvo neperstojamai lankoma V. Zelinos parapijos šermentinėj.

Laidotuvių iškilmingos Mišios buvo 15 val. atlaikytos prel. Pijaus Ragažinsko, koncelebruojant kun. Petruį Urbaičiui ir kun. Petruį Rukšiu.

Giedėjo Liet. Katalikių Moterų choras.

Buvo prasminga, kad tarp tiek dalyvių, pamaldose matėsi ir lituanistinės šeštadieninės mokyklos jaunimo.

Automobilių karavanas palydėjo tą iškilniąją mūsų Tautos Dukrą j Morumbi kapines, kur yra šeimos kapas.

Nuoširdi užuojauta Velionies sūnui ANTANUI ir jo žmonai, o visiems prašymas ir ateityje Iškeliavusiąją maldoje prisiminti.

Velionė ML-voj parašė įspėjantį straipsnį, kurio ji pati nebesuspėjo perskaityti.

Kitame ML numery tilps daugiau informacijų apie šią mūsų kolonijai daug nusipelnusią Mokytoją ir Veikėją. (ML krsp.)

Didžiai nusipelnusios Tautai ir Bažnyčiai Mokytojos a.a. LIUDOS MAJIENĖS

išsiskyrimo skaudžia proga Jonas ir Veronika Bratkauskai, sūnus inž. Robertas su šeima, dukra Joana su šeima reiškia nuoširdžią užuojautą Velionies sūnui ANTANUI IR JO ŽMONAI, su pažadu ir ateityje buvusios draugystės neužmiršti –

Bratkauskų šeima

BOM RETIRO

Gegužės (Maio) 14, MOTINOS DIENOS proga, GIRCKŲ – RATKAUSKŲ šeimų prasminga iniciatyva bus pamaldos su Mišiomis už MOTINAS, Colégio Sta. Inês, rua Três Rios, 362.

Su virš minėtų šeimų plačia gimine ir kitų parapiečių dalyvavimu, kartu bus primintos MOTINOS bei MOČIUTĖS esančios arti ir toli, net ir Tėvynėj Lietuvoj ar ir Sibire.

Visagalis Dievas telaimina ir Krikščionių Pagalbininkė Švenč. Motina Marija tegloboja VISAS MŪSŲ MOTINAS.

ESPERANTO KALBOS KURSAS

Jau buvo pranešta anksčiau apie ruošiamą pirmąjį Lotynų Amerikos ESPERANTININKŲ KONGRESĄ, kuris įvyks MARI-LIA mieste, liepos (julho) 17-22 dienomis.

Besidomintys tiek kongresu, kiek pačios Esperanto kalbos trumpu kursu, gali kreiptis į São Paulo Esperantininkų Centrą, av. São João, 1333, II andar (telef. 222.1781, nuo 15 iki 19 val., išskyrus sekmadienius), arba į šv. Kazimiero p-ją (telef. 273-0338).

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ
LIETUVAI

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
Administrador: Stanislo Šileika

METINĖ PRENUMERATA: 150 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 700 kr.
- Paskiro numerio kaina: 3,00 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 60 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: "Stanislo Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį: vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini neveliau kaip iki sekmadienio vakaro.